

Vulkaaneiland Tenerife, met z'n eeuwige lente, trekt miljoenen toeristen per jaar. Die strijken vrijwel allemaal neer op een dorre plek vol hotelflats. Terwijl je ook door nevelwouden kunt dwalen of een zomeravond in de opera kunt doorbrengen.

tekst NOËL VAN BEMMEL foto's EVA ROEFS

Naar de opera op Tenerife

Naaldbos aan de voet van El Teide, de grootste vulkaan op Tenerife.

Maika Ayensa, een bezoeker van de bibliotheek die 24 uur per dag open is.

Een strand met zwart vulkanisch zand.

Een terras in de stad San Cristóbal de La Laguna.

OP DE BINNENPLAATS van een oude bananenplantage begint het te dagen: Tenerife is helemaal geen goedkope bestemming voor winterzón. Althans, dat hoeft het Spaanse eiland niet te zijn. De eerbiedwaardige Balthasar Ponte wijst op een beeld van zijn voorvader die het witgekalkte landhuis in 1565 liet bouwen. 'Zeventien generaties terug alweer', zegt de 75-jarige edelman in de schaduw van een grote drakenbloedboom. 'Die staat hier ook al zeshonderd jaar.' Om het onderhoud van het landgoed te kunnen betalen, verbouwde de familie de stallen en personeelsvertrekken tot twintig rustieke hotelkamers. Vanaf het bordes is de Atlantische Oceaan te zien. Zoals bijna overal op Tenerife. Het donkerblauwe water deint traag en horizonvullend op en neer. De golven spatten witschuimend tegen hoge kliffen kapot. Alleen in het droge zuiden zijn er witte stranden omzoomd door lichtblauw water, en

dus strijkt 94 procent van alle toeristen daar neer. Terwijl logeren bij een bananenteler of in een berghut boven de wolken veel leuker is. 'Hier komt een ander publiek', bromt Balthasar. 'Gelukkig maar.'

De bewoners van Tenerife wonen voornamelijk aan de groene kant van het grootste Canarische eiland. Ze begrijpen het zelf ook niet. 'Ik kom nooit in het zuiden', zegt de 29-jarige marietiem bioloog Sara Rodríguez die met haar yogamatje door de oude stad La Laguna loopt. Ze neemt ons mee naar een Guachinche restaurant, een typisch eetlokaal van het noorden waar ze jonge wijn serveren en een dagmenu voor een paar euro. Je zou verwachten: dat zit stampvol toeristen. Maar die hebben de populaire Guachapp niet gedownload, onmisbaar om tijdelijke restaurants te vinden. De werkzoekende Sara is blij dat ze op Tenerife woont. 'Het leven is hier veel relaxter dan in Spanje. We knuffelen meer'

meer. Onze lifestyle zit tussen die van Europeanen en Zuid-Amerikanen in.' Daar staat wel tegenover, zegt ze, dat Tenerife 'ver weg is van alles'. 'Maar ik kan hier naar het strand, naar het bos en soms zelfs naar de sneeuw.' De besneeuwde vulkaan Teide (3.718 meter) domineert vandaag het eiland als een soort Mount Fuji. Sterker: Tenerife is slechts een schouder van de vulkaan die 4 kilometer diep op de oceaanbodem staat.

Sahara

De afgelegen ligging, Zuid-Amerikaanse invloed en bijzondere geologie, maakt Tenerife, nou ja, een beetje raar. Neem het klimaat: de nabijheid van de bloedhete Sahara, verkoelende oceaanstromen en constante passaatwinden bieden een *primavera eterna* – eeuwige lente met gemiddeld 23 graden Celsius. Of neem de horizontale regen. Rond de vulkaan ontstaat vaak een wolkenzee die haar vocht door condensatie af-

De avondlucht bij de sterrenwacht.

Auditorio de Tenerife Adán Martín, het operagebouw.

Het berglandschap rond de vulkaan.

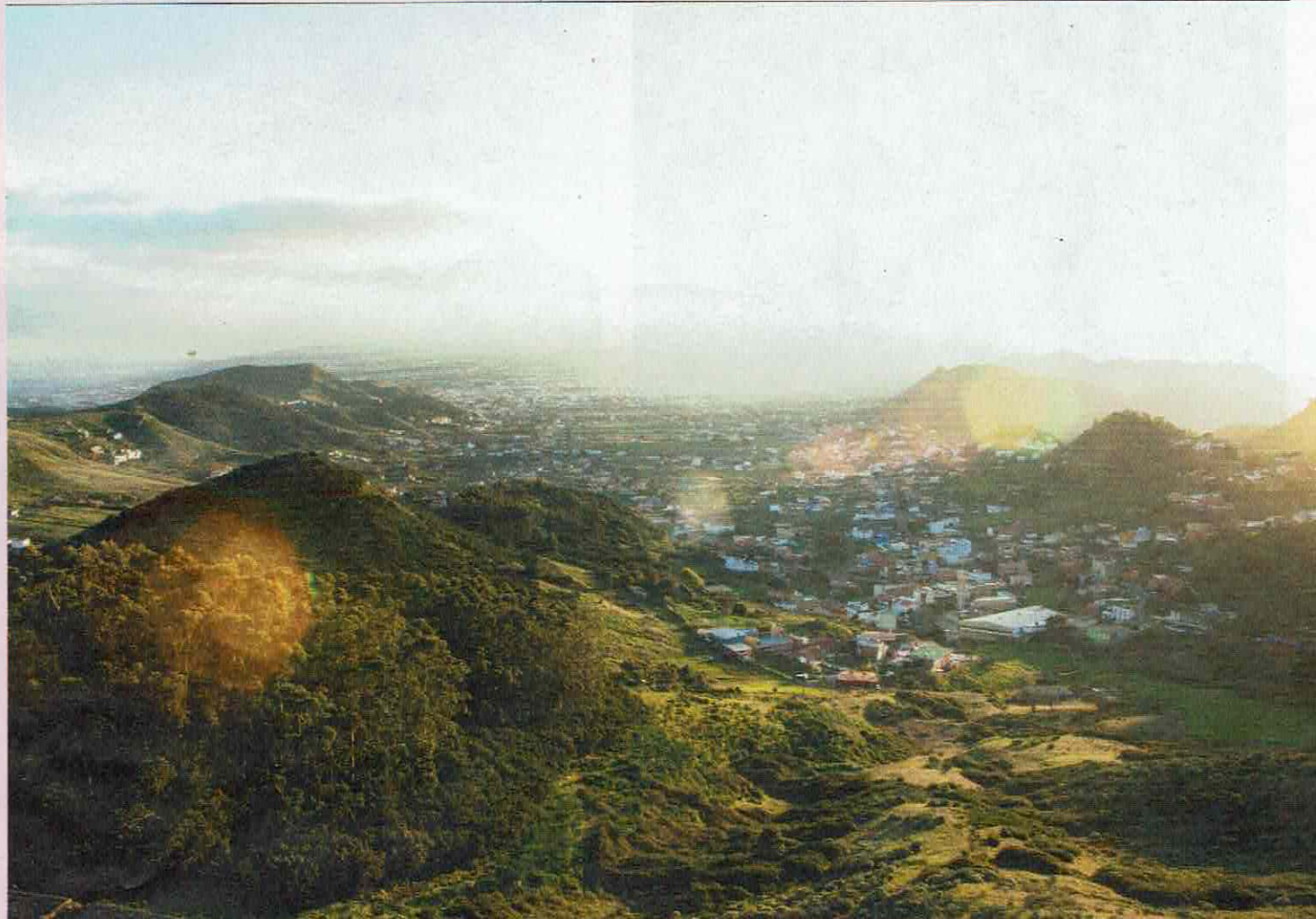
Corte Inglés, maar koop een kaartje. Luister naar een aria op een mooie zomeraavond en meng je in de pauze tussen de beau monde op het terras aan zee. 'Een prachtige ervaring', vindt de 31-jarige muzikleraar Fran Medina. 'Ik ben jarig vandaag, en mijn vrienden trakteren me op de opera.' Verderop, tussen de markt en de oude stad, bouwde Tenerife een museum voor moderne kunst. Geen hobbyproject met chronisch budgettekort, maar een loeistrak gebouw van glas en beton ontworpen door het Zwitserse architectenduo Herzog & De Meuron. Het eilandbestuur stak 65 miljoen euro in Tenerife Espacio de las Artes. Toeristen zijn ook welkom in de coole bibliotheek die dag en nacht, alle dagen van het jaar open is. Ook voor een koffie of een arthousefilm. Directeur Ignacio Faura: 'Als het regent, zit iedereen bij ons.' Tenerife, kortom, doet zijn best een ander publiek aan te trekken. Dat het

Na zons-
ondergang
verschijnt
nog een
attractie:
een kraak-
heldere
sterren-
hemel

Praktische informatie

- Er zijn rechtstreekse vluchten naar Tenerife vanaf Amsterdam, Maastricht, Eindhoven, Rotterdam en Groningen. Met Transavia, Arkefly, Thomas Cook.nl, Ryanair, Corendon en easyJet.
- Sterrenkijken met Miguel Hernández doe je via info@discoverexperience.com (€ 25).
- Damián Acosta is te bereiken via damién.aglez@gmail.com
- Spotgoedkope Guachinche-restaurants vind je via de app Guachapp! Restaurants El Rincón de Juan Carlos won onlangs een Michelinster (elrincondejuancarlos.es).
- Goed hotel in La Laguna: Laguna Nivaria (launanivaria.com). Nieuw boetiekhotel: MC San Agustín (hotels-mc.com). Slapen op de bananenplantage: Hotel Rural El Patio (hotelpatio.com). Kijk ook onder het kopje 'rural accommodation' op website webtenerife.com. Staatshotel Parador de Cañadas del Telde is versleten, maar ligt fantastisch (parador.es). Fijnste hotel van het eiland is vermoedelijk Hotel San Roque in Garachico (hotelsanroque.com). Goedkoop slapen kan ook in drie hostelachtige trekkershutten in de bergen (zoek albergue op webtenerife.com).
- Kaartjes voor de opera: auditoriodetenerife.com.
- Museum TEA voor moderne kunst: teatenerife.es.
- Algemene informatie op de goede website: webtenerife.com

leuk vindt naar een dansvoorstelling te gaan in het oude Teatro Leal in voormalige hoofdstad La Laguna, of naar een bandje te luisteren in het voormalige bioscoopcomplex Agüere Espacio Cultural. Slapen kan in casa rurales, vaak huisjes tussen de bananenbomen, of in herenhuizen met krakend parket zoals Hotel San Roque in de oude kustplaats Garachico. Wat je ook maar net moet weten: in toeristenplaats Los Gigantos – waar gepensioneerde Britten luidruchtig bingo spelen – kun je ook een tafel boeken bij de 38-jarige kok Juan Carlos. Die won onlangs zijn eerste Michelinster voor zijn restaurant El Rincón de Juan Carlos. 'Ik laat me inspireren door de zee', vertelt Juan in zijn piepkleine keukentje. 'Mijn grootvader was visser. De keuken van mijn ouders was mijn kinderspeelplaats.' Wijzend naar een oudere dame achter het fornuis: 'Mijn moeder gaf mij een goede basis.' Juan serveert oesters in lycheesap, bloedworst met cho-

Door de Anagabergen lopen wandelpaden waar je vrijwel nooit iemand tegenkomt.

Een bezoeker van het TEA, Tenerife Espacio de las Artes.

geeft. Of zoals de eilanders zeggen: 'de bomen melken de wolken'. Wie omhoog fietst door het koele naaldwoud, fietst dus een stuk door de donutvormige wolkenzee. Daarboven groeien planten zoals de drakenbloedboom die een rood sap afscheidt als je 'm inkerft. Er staan zuilen met rode bloemen op de zwarte lavavelden en tere roze klokjes in het donkere laurierwoud van het noorden.

Het pad wordt steiler en de uitzichten weidser. Het lijkt wel Hawaii: intens groen

Carnaval

De bewoners zijn dol op verkleedpartijen. Het eiland huisvest niet voor niets het op een na grootste carnaval ter wereld (na Rio) waar zij snikkend 'de begrafenis van de sardines' bijwonen. Verder zijn er nog de vele Romaria-dorpsoptochten waarbij de bewoners heupwiegend aansluiten. Stuur je huurauto naar het noorden, waar het rustig is ondanks de 6,5 miljoen toeristen die jaarlijks Tenerife bezoeken. Die komen vooral voor het strand, de overdekte winkelcentra en het waterglijbaanparadijs. Zelfs op het populairste pad in de Anagabergen – van het bezoekerscentrum naar de vuurtoren – kom je hooguit tien medewandelaars tegen op een doordeweekse dag. 'Bueno!', roepen ze tegen je, het plaatselijke hallo. Je vertrekt in een druipend nevelwoud met varens, mossige wanden en paarse bloemen die uit rotten lijken te groeien. Daarna wordt het pad steiler en de uitzichten weidser. Het

lijkt wel Hawaii: intens groen, bijna verticale hellingen en puntige kliffen die in zee verdwijnen.

Het eiland hangt sowieso van de gestolen landschappen aan elkaar. Je landt in een soort Costa del Sol en je eindigt dus in Hawaii. Maar je kunt ook door de sneeuw naar een Oostenrijkse kabelbaan lopen of neerploffen op een pleintje als in Havana, Cuba. Rij omhoog tegen de vulkaan, en mediterrane pijnboombossen maken plaats voor een steenwoestijn die aan Arizona doet denken. Of zelfs aan Mars. Niet voor niets werd op deze hoogvlakte de film *One Million Years B.C.* opgenomen, met actrice Raquel Welch.

Maar Tenerife heeft ook een andere, meer verfijnde kant. Neem het spectaculaire operagebouw op de boulevard van hoofdstad Santa Cruz de Tenerife. Een elegant ruimteschip van welvend beton van de Spaanse toparchitect Santiago Calatrava. Rij daar niet alleen langs op weg naar het warenhuis El

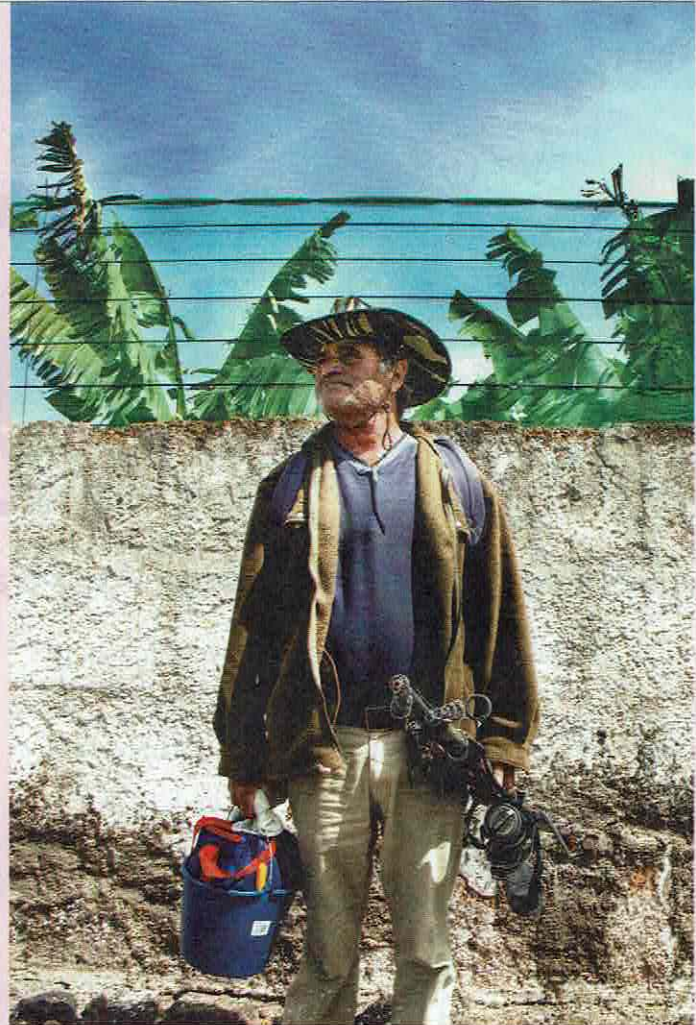
De barman van La Hierbita.

cola en cayennepeper, en tot slot een witte suikerspin die zweeft als de wolkenzee rond de vulkaan. 'Mijn uitdaging is ook toeristen binnen te krijgen,' zegt de jonge chef op gympen en met baardje. 'Sinds ik die ster heb, weten ze me wel makkelijker te vinden.'

Veel toeristen beperken zich tot een busexcursie: langs La Laguna met haar Zuid-Amerikaanse flair, en dan de vulkaan op richting de kabelbaan. Ook walvissafari's op zee zijn populair. Een kleinere groep bezoekers maakt lange wandelingen en gaat zwemmen vanaf zwarte lavastranden. Niet te ver, want de stroming is sterk. Hier en daar zijn baden uit de rotsen gehakt waar golven net overheen spoelen om het zeewater te verversen. Na zonsondergang verschijnt nog een attractie: een kraakheldere sterrenhemel. Niet voor niks staan er grote sterrenwachten op de Canarische Eilanden.

'Kijk, daar komt Jupiter op,' zegt amateur-astronoom Miguel Hernández.

Het beste
van
Tenerife
kost niks:
zwemmen in
de oceaan

Een visser die langs de bananenplantages op weg is naar huis.

Die laat sinds twee jaar kleine groepjes belangstellenden door zijn telescoop kijken op een hoogvlakte. Door de kijker is niet alleen Jupiter te zien, maar ook vier manen en twee donkere banden op het oppervlakte. 'Het stormt weer helium.' Met een laser-aanwijzer wijst hij de dierenriem aan, via zijn telescoop bewonderen we dubbelsterren, een nebula – 'de geboorte van een ster'. 'Hou je smartphone maar voor het oculair, dan kun je een prima foto maken.'

Gratis

De volgende dag blijkt dat het beste van Tenerife niks kost: zwemmen in de oceaan, wandelen door het laurierwoud en 's avonds turen naar de sterren. Bij volle maan is er een populaire wandeling van 11 kilometer door het vulkaangebied (7 Cañadas).

In het Teno natuureservaat, nog zo'n bergachtige uithoek waar je kunt dwalen met uitzicht op zee, demonstreert

de 26-jarige Damián Acosta het gebruik van zijn *lanza*, een houten speer met een metalen punt. Daarmee springen geitenherders van rots naar rots. 'Ik heb veel tijd om te oefenen,' zegt Damián, die werkzoekend is. Hij schat dat circa 350 eilandbewoners de *salto del pastor* (herdersprong) nog kunnen. Hij springt van een vier meter hoge rots, de punt belandt met een klap in de grond en de gespierde Damián glijdt soepel naar beneden. Met de speer klautert hij ook tegen rotsen op. 'Ik vind het belangrijk tradities te bewaren.' Zoals ook de fluittaal van de Guanche, de oorspronkelijke bewoners van de Canarische Eilanden. Damián fluit een paar keer hard op duim en wijsvinger, als een bestelwagentje verderop door de heuvels rijdt. 'Bueno! Bueno!' voor de goede verstaander. De auto schakelt terug voor een bocht en uit het open raampje klinkt een schril riedeltje. Damián luistert met een grijns en zegt: 'Hasta la vista!'